

Obsah

KAPITOLA I	7
Co je Evropa? Jak definovali teoretikové evropanství podstatné znaky Evropy a evropského člověka?	8
Úvodem	9
1. Evropa jako ratio a logos, jako racionální tvorba kulturních a sociálních hodnot	11
2. Národ jako pořádající princip dějin je novověkým fenoménem Evropy	14
3. Evropanství jako přechod národního principu v kontinentální princip lidskosti, kultury a civilizace	17
4. Evropa jako prométeovská kultura	21
5. Antagonizující a harmonizující dialogika a kinetická modernita jako podstata současné Evropy	23
6. Co je Evropa z hlediska dějinné a geografické příslušnosti národů a zemí k Evropě?	25
7. Koloniální expanze, odlidšťující nacionalismus a hektická industriální výkonnost jako komponenty Evropy	29
8. Definice Evropy: cesta k integraci, míru a harmonii v síti pluralitních polarit	35
Rekapitulace	37
Odkazy	39
KAPITOLA II	41
Vnější destruenty humánního češství a evropanství po okupaci Československa v roce 1968	42
Úvodem	44
1. O nesvornosti a válce národů s lidským rodem	45
2. Odlidštění lidského rodu v absolutním nepřátelství neumožnilo dialogickou strategii lidskosti v českém národě	49
3. Možná megasmrt lidského rodu jako příčina českého přizpůsobení se velmocenské struktuře světa	51

4. Cizí mocenská struktura jako vnější příčina autodestrukce českého národního chování	55
5. Římské válečné pravidlo "ušetři poddaných a znič hrdé" jako mechanismus politické represe v českém národě	59
6. Političtí vyšetřovatelé, prokurátoři a soudci — producenti dozírání, pronásledování, obviňování, obžalování a uvěznění	63
Rekapitulace	66
Odkazy	68

KAPITOLA III

Vnitřní destruenty humánního čeství a evropanství v sedmdesátých a osmdesátých letech	70
Úvodem	71
1. Banalizace násilí: české spoluběženectví a přeběhlictví jako dějinný problém	72
2. Politická apatie jako každodenní kolaborantství stabilizovala represivní totalitní systém po porážce Pražského jara	75
3. V nesvobodě se český národ "osvobodil" od svobody: problém ztráty vlasti ve vědomí starší a mladší generace	81
4. Generální nepřiznání se k politické a mravní vině na tragedii českého národa po Pražském jaru je neblahým tradičním neviděním "nepřítele v nás"	90
5. Český politický vtíp a humor nezachránil národ před panikou po porážce Pražského jara 1968	98
6. Jací jsme vlastně byli v sedmdesátých a osmdesátých letech?	102
Rekapitulace	110
Odkazy	111

KAPITOLA IV

Co je výchova k evropské dimenzi?	114
Úvodem	115
1. Jaký je model evropské výchovy v Evropském společenství?	116
2. Co je výchova k evropanství z hlediska celé Evropy?	118

3. Výchova k evropské dimenzi jako výchova k evropskému občanství	122
4. Kontinentální a globální funkce Evropy jako obsah a cíl evropského vědomí	126
5. Komponentární struktura modelu vědomí evropského člověka	129
Rekapitulace	134
Odkazy	136

KAPITOLA V 137

Základní principy evropské a národní výchovy	138
Úvodem	139
1. Princip globálního myšlení a cítění:	141
A) Globální krize lidskosti	141
B) Globální domov v evropském a národním vědomí	148
C) Pozitivní energie perspektivistického myšlení v globálním vědomí jako projektování budoucnosti, kterou si přejeme	152
2. Dialog jako princip evropské a národní výchovy	155
3. Princip interkulturality, etnicita a evropská heterogenita	163
4. Princip transnacionality jako konec imperiálního integrativního nacionalismu, odsuverenizování nacionálního státu a stálá polemika o národní identitě	166
5. Princip rizika — člověk jako homo destructor	170
Rekapitulace	177
Odkazy	179

KAPITOLA VI 181

Výchova k češství z hlediska budoucnosti	182
Úvodem	184
1. Jan Patočka: porozumět českému problému je možno jen v rámci evropského vývoje	185
2. Cesta Evropy do 21. století a výchova k národní identitě z hlediska budoucnosti	191
3. Národní identita v proměnách střední Evropy a její parciální typy v současné a budoucí evropeizaci	197
4. Hrozí češství v budoucí integrované Evropě odnárodnění?	202

5. Proč je naléhavý dialog českého národa s budoucností?	208
6. Proč je nezbytná perspektiva vzestupu v českém reflektivním a projektivním vědomí a ve výchově k národnímu charakteru?	211
7. Proč je nutná pedagogicko-futurologická výchova v evropské a národní výchově?	216
8. Hodnotová orientace českého člověka jako budoucího Evropana	218
9. Které mravní postuláty Alberta Schweitzera by měly být uskutečňovány v národní výchově k humánní budoucnosti?	221
Rekapitulace	224
Odkazy	226

APPENDIX K 2. DÍLU 229

Co pro mne znamená, že jsem Čech/Češka? 230

OBSAH 233